ЕТ 562

I. 1

Отчитане!

Реалностьта въ живота!

Качествата на мжжътъ и на жената. Доброто мислене, и доброто обличане и готвене.

5-то Недѣлно Утрино Слово.

3. януари 1937 г. 5 ч.с. Слаба мъгла, съ разпокжсани облаци по небето. времето е свѣжо. /салонътъ е пъленъ. Съ какъвъ трепетъ всички очакватъ Учителя да слѣзе! /

И З Г Р Ѣ В Ъ

10

Реалностьта въ живота.

Качествата на мжжътъ и на жената. Доброто мислене, и доброто обличане и готвене.

Нарядътъ: Добрата молитва. Хвалата. Молитвата на Царството.
8. глава отъ Иоана втората половина Отъ 14 ст.
Въ начало бѣ Словото.

Сега действителностьта на живота зависи отъдействителния животъ и отъ веговото приложение. Запр. на небето колкото и да разправяте теоретичедки на единъ ангелъ за страданията на хората, за него това остава теория. А въ действителность вие може да му покажетена опитъ страданията, но за него това е непознато. За него това може да бжде само като една математическа задача. Запр. вие казвате, отклонението на единъ жгълъ на два, на 3,4,5 и повечеградуса, но въ приложението вие нѣмате ясна представа, какво нѣщо е отклонение. Вие казвате, единъ градусъ въ възходяща или низходяща степень. Или казвате, А се отнася къмъ В. тъй както В къмъ С. Но какво нѣщо е отношението на В къмъ С. вие не знаете. Тия нѣща трѣбва да се обяснятъ. Парата има отношение къвъ водата. Защото ако нѣмате вода, нѣма да имате пара. Тогава имате друго отношение. -къмъ дъждовнитѣ капки. Туй е пжтьтъ, по който дъждовнитѣ капки слизатъ къмъ водата. Тѣ слизатъ отъ първоначалния източникъ, отъ който парата е излѣзла. Но вие още нѣмате ясна представа, какво нѣщо е това отношение. Това е падане. Най-първо имате издигане на воднитѣ пари, а после имате падане. Вие не сте падали като дождитѣ капки отъ 3-4 клм. височина на земята, и да се ударите. А при това като паднете да останете живи. Казвате: отношение е това. Значи, вие не може да си представите, какъ човѣкъ може да има това отношение, както водата къмъ парата отъ една страна, и воднитѣ капки къмъ парата отъ друга страна. Това е по обратния пжтъ. Но това е само теоретически.

Казвамъ, нѣщата ставатъ реални за човѣка само когато ги опита. Такова понятие имате за любовьта. Ние говоримъ за любовьта, но за насъ тя е едно понятие понѣтие неразбрано. Какво нѣщо е любовьта, яде ли се пие ли се? -Ама азъ го чувствувамъ. -Това, което ти чувствувашъ, то е чувство, то е усѣтъ, но не е любовь. -Разгорѣцилъ съмъ се. -Че си се разгорещилъ, това не е любовь, това е едно послѣдствие. Че си се стоплилъ, това не е любовь малко, Даже казватъ, когато човѣкъ се влюби, врата, краката, корема ставали по-дебели. Но това още не е любовь. Това е разширение. Това е едно свойство на материята, отъ който човѣкъ е образуванъ. Вие имате една книга написана отъ единъ знаменитъ, гениаленъ писатель, на нѣкой праведенъ, писатель, светия или учитель; Тази книга може да е написана на обикновена хартия или както въ старо време сж

употрѣбявали ли пергаментъ или кожа.Вие държите тази книга тъй свещена въ себе си.Де е свещеното? Де сж думитѣ. Книгата е изпъстрена съ различни знаци,черни,бѣли,назъбени.Онова,което философътъ или светията,или гения е казалъ,вжтре въ книгата ли е? -Нѣма го въ книгата.Или вземете въ съвремения свѣтъ,хората си служатъ съ радио.Вашето радио приказва,но това което приказва,вжтре въ него ли е?Нѣкой си говори въ Лондонъ,а ти го слушашъ по радиото.То всичко предава.Но сега,като дойдемъ да обяснимъ грамофоннитѣ плоч въпросътъ седи малко по-друго яче. Когато радиото говори,то не говори отъ само себе си,но казва,каквото чуя,това предавамъ. Питамъ сега,какще обясните това нѣщо? Радиото чувствува ли това,което вие чувствувате?Радиото предава речьта на нѣкого,който е говорилъ въ Лондонъ.Може би този човѣкъ да е самъ,а може група отъ хора да пѣятъ.Чрезъ радиото всичко може да се предав Но когато трептенията на говора сж еднакви,речьта се слива. А когато има различие между трептенията на единъ говоръ и на другъ,тогава различнитѣ гласове се добре различаватъ.И могатъ добре да се предадатъ.И ако твоето съзнание е будно,ти може да слушашъ едновремено,когато нѣколко души пѣятъ или говорятъ;А при сегашното състояние на съзнанието,вие може да слушате само едного.При сегашното състояние на развитието си,вие имате едно живо радио въ себе си.Нѣкой пжть казвате:много съмъ скърбенъ.Кжде е скръбьта ви?Скръбта не е човѣкътъ,никжде я нѣма.И радостьта никжде я нѣма.Твоето радио забръмчи,и казва,че времето е хубаво.-Ти се зарадвашъ.После радиото ти казва че времето е лошо.И ти ставашъ тъженъ.

Та казвамъ,всѣки отъ васъ има отношение къмъ външния свѣтъ,и вие не може да си обясните онѣзи противоречия,които ставатъ въ душата ви.Седите вие и сте неспокойни.Вие сте търговецъ,играете на борсата,имате радио, което ви казва:стокитѣ спадатъ. Веднага вие се безпокоите,смущавате. Ти играешъ на борсата,имашъ нѣколко хиляди клгр.жито,правишъ си смѣтка,по колкще го продадешъ,колко ще спечелишъ,но веднага чувашъ по радиото,че си изгубилъ.-Цѣната на житото спаднала.Ти пакъ започвашъ да се безпокоишъ.Защо -житото спада. За житото е безразлично,дали спада или се подига.Ако на вола се повишава или намалява цѣната,и той не иска да знае. За него е безразлично.Затова той си седи спокойно.Обаче,когато ти имашъ говеда за продаване,и когато се каже,че цѣната на говедата се е повищила,ти се радвашъ,и казвашъ:моята работа се е оправила.Твоята работа се оправя,но на говедата работата се разваля.Да кажемъ,че цѣнитѣ на говедата се понижаватъ,тогава твоитѣ работи се развалятъ.Но на говедата работитѣ пакъ не се оправятъ.

При оправяне на твоитѣ работи,работитѣ на говедата не се оправятъ.И при развалянето на твоитѣ работи,работитѣ на говедата пакъ не се оправятъ.
Работитѣ на говедата сж все развалени.Па нѣкой пжть вие казвате,азъ сгрѣ-

шихъ.-Това е спадане цѣната на говедата.Ама нѣкой пострадалъ,-Не си ти,кой то се пострадалъ.Като кажете,че сте сгрѣшили,сгрѣшилъ е другъ нѣкой.Какво си сгрѣшилъ?Минала е една мисъль презъ ума ти. -Ама оцапа ме.-Миналъ е един автомобилъ по пътя бързо,и ви е оцапалъ.Ти се погледнешъ,казвашъ:оцапа ме. Той не е оцапалъ тебе,дрехата ти е оцапалъ.Ти нищо не си видѣлъ.И започва да скърбишъ.Та казвамъ, всички съвремени вѣрващи имать смътни понятия за и извѣстни положения въ живота. Въ всичкитѣ работи съществува една неразбран цина.Ама азъ искамъ да разбера тази работа. -какъ ще я разберешъ?Казвамъ цѣнитѣ на говедата имать отношение къмъ тебе къмъ твоята радость.Но когато се подигатъ.спадането на цѣнитѣна говедата имать отношение къмъ твоята скърбь. И наистина,когато цѣнитѣ спадатъ,тебе не ти е добре.А когато спадатъ цѣнит на говедата,ти чувствувашъ нѣкаква болка._Никаква болка нѣма.Това е едно умствено понятие за тебе,че ти ще изгубишъ.Това съ все външни нѣща.Ти мислишъ,че ще изгубишъ положението предъ хората.Ще изгубишъ почитьта имъ.Защо то всичката почитъ,която имате на земята,не се дължи на вашето достойнство но се сржи на вашитѣ ниви,на вашитѣ градини,на вашитѣ говеда,на вашитѣ овце,кжщи,пари;на вашата мускулна сила.Тази почитъ не почива на това,което вие имате,а все на външни нѣща.Паритѣ ти могатъ да ги вематъ,говедата могатъ да ти вематъ,нивитѣ,овцитѣ,всичко това могатъ да ти вематъ.И следъ това казвате,че праведниятъ Йовъ много пострадалъ.Праведниятъ Йовъ макаръ че бѣше праведенъ човѣкъ,той нѣмаше една правилна философия,той имаше хиляди говеда,ниви,бѣше набоженъ човѣкъ,мислеше хубаво. На времето си той бѣше единъ отъ най-виднитѣ хора,най-виднитѣ князе се отнасяха добре съ него.Но и той не се грижѣлъ за бѣднитѣ хора,и казвалъ:всѣки за себе си.И той не могѣлъ да имъ помогне.И тойималъ ограничени понятия.Наричали го праведенъ, но той отъ после станалъ праведенъ.Значи,праведниятъ Йовъ бѣше достигналъ до третата категория на живота.И следъ това дойде този,който трѣбваше да го изпита.Вие имате смътно понятие за този,който го изпитвалъ,и казвате,че дяволътъ е дошълъ да го изкуси.Този,който дойде да изпита Йова,той не бѣше сатаната.Този,който дойде да го изпитва,присжтстваше въ съвѣта Божий.И Господъ го попита:бърнал и си внимание на моя рабъ Йовъ? Видѣлъ ли си,че нѣма подобенъ на него?Видѣлй ли си,какъ постжпва съ хората?Какъ постжпва съ своитѣ говеда? -Ехъ,казва той.Ти не си го опиталъ.Дай го на мене,азъ да го опитамъ,и тогава ще си дамъ мнението.Като си дамъ мнението,тогава ще имашъ довѣрие на него.Въ този разказъ има една окултна страна.Вие не може да си представите,какъ така господъ да даде Йова въ рцетѣ на дявола.Да го мжчи. Господъ го предаде въ неговитѣ рцце,и му каза:ще го изпиташъ,колко е силен и то чрезъ воловетѣ му,чрезъ говедата му,чрезъ овцитѣ,камилитѣ му;после ще го изпиташъ чрезъ синоветѣ и дъщеритѣ му,да видишъ,колко ги обича.

И най-после ще го опиташъ чрезъ тѣлото му,да видишъ,колко себе си обича.Но по-далечъ нѣма да отидешъ.Въ какво седеше изпитанието? Какво каза Йовъ,като му взѣха говедата,овцитѣ,камилитѣ? -Господъ далъ,господъ взѣлъ.Вие разбрате ли,какво значи?Господъ далъ,Господъ взѣлъ?Като взѣха синоветѣ и дъщеритѣ му,какво каза?-Пакъ каза Господъ далъ,Господъ взѣлъ.Най-после,като излѣзнаха струпеи на тѣлото му,какво каза? Тогава той не каза вече:господъ далъ,Господъ взѣлъ,но каза:по-добре да не съмъ се раждалъ.Тази работа е те тежка.Така го туриха на служба.И тогава той каза.Имахъ толкова имота,бѣхъ господарь,но не съмъ разбралъ нищо.Тази работа,тази служба не е за мене. Тежка работа е тя.Той проклѣлъ онзи день,въ който го назначили на тази слу ба.Той каза:проклѣтъ онзи день,въ който ме назначиха на служба.И онѣзи вѣстители,които съобщиха на майка ми,че се е родилъ на свѣта.Сега вие ще каже те,че това не е евангелско.По нѣкога сждите Йова,че билъ слабодушенъ.Вие можете ли да дадете на Йова единъ по-добъръ примѣръ?Какво ще кажете вие,ако тия струпеи излѣзатъ на вашето тѣло? И вие ще кажете сщото:по-добре да не бѣхъ приемалъ тази служба.Всѣкога когато дойдатъ материалнитѣ блага въ свѣта,вие имате една лъжлива,една неправилна идея.Вие мислите,че богатството,което имате е ваше,и могатъ да ви го вематъ.И прави сте.Вие поставяте една крива основа.Вие не знаете,че чрезъ богатството ще ви дойдатъ най-голѣмитѣ изпитания.Богатството е една красива,разпусната жена,която нѣма никакъвъ моралъ.Който мжжъ дойде и се ухили,тя е съ него.Всичкитѣ мжже и сж еднакво любими.Нѣма мжжъ въ свѣта,когото тя да не обича.Който мжжъ държи въ рцетѣ си пари,тя ще му се усмихне.Той се усмихне,и тя му с се усмихва. Като пуснешъ монетата въ рцетѣ,тази разпусната жена казва: дрѣжъ я,не я пущай.Това е твоето величие.Докато съмъ азъ въ тебе,ти ще им имашъ почитъ и уважение. Щомъ азъ те напусна,ти ще бѫдешъ единъ простакъ, единъ просякъ.Това значи звънтението на пѫтя.Природата,разбирасеи тя си има една пара,направена отъ злато.Тя е вече най-красивата.Тя е вече една жена,по характеръ най-благородна.Между паритѣ най-благородна жена е златот Тя нѣма никаква слабость,тя неможе да се окислява.Дето влиза,не се оцапва Има нѣкои жени,нѣкои пари,които се окисляватъ,рждасватъ,носятъ отрова.

Сега всичкото това вие трѣбва да го преведете.Ако искате да разберете живота.Вие мислите по нѣкога,че много знаете.Не,въ вашия умъ има единъ цѣлъ бит-пазаръ отъ дреболии,отъ стари дрехи,отъ натрупани остатъци отъ вѣкове.И ако речешъ да ги продадешъ,не зная,колко пари ще струва Има стари работи,които струватъ милиони,но има стари работи,които нищо не струватъ.Сега вие искате новото въ живота.Пита ме единъ:Учителю,какво означава това,че любовьта трѣбва да бѫде врата,презъ която да се мине?Казвам му:това не може да се разправя.

Като те хвана за ръката,азъ ще мина презъ вратата,и ти съ мене заедно,безъ да разберешъ,какъ е станало.Щомъ започна да ти разправямъ за вратата на любовьта,все едно,че ти разправямъ за пари.На земята може да се говори само за материалнитѣ работи.А не за небеснитѣ работи.На земята можешъ да говориш за лъжливитѣ работи колкото искашъ,но нито единъ не може да говори на земята за реалнитѣ работи.Ти казвашъ:милосърдие.Но милосърдието не е нѣщо реално,ти не можешъ да чувствувашъ милосърдието.Ама азъ съмъ милосърденъ.-Азъ виждамъ,че на твоята глава никъде не е написамо милосърдие.Едва сега е поставено милосърдието.Вие сега не вървате. Да ви заведа при 10 души,каквито азъ разбирамъ,и ще ви покажа,кой отъ тѣхъ е милосърденъ.Казвамъ,ще обиколимъ посѣтимъ тѣзи 10 души,и ще намѣримъ най-милосърдниятъ.Отивате при първия.И похлопвате на вратата му. -Какво искате? -Искамъ да ви видя. -Занятъ съмъ! Отивате при втория,пакъ похлопвате.-Какво искате? -Искамъ да ви видя,да ви кажа нѣщо.-Какво ще ми кажешъ? Занятъ съмъ сега.Елате следъ нѣколко деня. Така обикаляте всичкитѣ 10 души.И 9-тѣ отъ тѣхъ,ви казватъ,че иматъ работа,не могатъ да ви приематъ.Като итидете при 10-ия.Щепохлопате,той ще отвори вратата си и ще ви каже:заповѣдайте.Ще седнете на стонъ и ще започнете да му говорите Този човѣкъ има една торба,отваря я,и ви казва:за какво ви трѣбватъ тѣзи пари? -За тебе ли,за дъщерята ли,за кого? -Не,мене лично ми трѣбватъ 10 хиляди лв.За сина ми 5 хиляди лв.за дъщеря ми,за училище,всичко ми трѣбватъ 20 хиляди лева.Сега азъ ви представямъ единъ примеръ много идеяленъ,това, което редко става.Въ всичката своя опитность азъ имамъ само единъ примеръ, нѣма да ви го разправямъ.Това е сѣнка на милосърдие.Този човѣкъ не е разбрадалъ дали е милосърденъ или не.Но сега ще ви представя другата страна на примера Този човѣкъ взима паритѣ и се радва.Той далъ на дъщеря си,на сина си,на жена си,и казва:добъръ човѣкъ е този!Въ сѫщность,той още не знае,дали е добъръ или не.Този човѣкъ върви съ паритѣ,минава покрай една гора,срѣщатъ го разбойници,хвърлятъ се отгоре му,нараняватъ го,взиматъ паритѣ му,счупватъ му крака,и си заминаватъ.Сега той казва:отъ де дойдоха тѣзи пари?По-добре да не бѣхъ ги получилъ.И той започва да се разкайва за голѣмото нещастие,което го е сполѣтѣло.Въ това време презъ гората минаватъ двама души отъ първата категория милосърдни.Мине първиятъ,мине вториятъ,погледнатъ го,и си заминаватъ.Най_после минава третъ,той се спира при него.Пострадалиятъ започва да му разправя историята си: ходихъ на едно мѣсто,при единъ много добъръ човѣкъ,даде ми пари за жена ми,за сина ми за дъщеря ми,но както виждашъ,разбойници ме нападнаха,раниха ме,счупиха крака ми,и си заминаха.-Нѣма нищо.Кѫде е счупения ти кракъ?Превързва му крака,и му казва:случватъ се тия работи.Има невъзпитани хора въ свѣта.-По_добре този човѣкъ да не бѣше ми далъ тѣзи пари.

и да не ставеше нужда да минавамъ презъ тази гора. Милосърдниятъ го качва на своето магаренце,занася го у дома си,и го лѣкува.Като го излѣкува,казва му:иди сега,доведи жена си,сина си,дъщеря си при мене,понеже първиятъ е направилъ една погрѣшка,но азъ не искамъ да повтарямъ сжщата погрѣшка,затова вие ще дойдете при мене.Тѣ отиватъ при него,и той имъ дава точно това, отъ което тѣ се нуждаятъ.Тѣ излизатъ заедно мжжътъ,жената,синътъ,дъщерята, и пакъ минаватъ презъ сжщата гора,разбойници ги нападатъ,но ги оставатъ, защото нѣматъ пари.Тогава пъкъ,тѣ има даватъ пари.Това е втората категория милосърдие.Какво става после?Минава той пакъ прзъ гората,поглежда ги всички се свили. Такова е било положението на Адама въ райската градина.Адамъ се скрилъ въ единъ храсталакъ.Господъ го вика,говори му,а той си мълчи. Адамъ никога не бѣше по-се чувствувалъ,колко милостивъ е Господъ.Господъ ходи изъ градината,вика,но Адамъ не се обажда,страхува се.Но когато дойде до храста,и видя,че тамъ се е сгушилъ,господъ го попита:какво си се сгушилъ? Адамъ отговори:Господи,онази жена,която Ти ми даде,тя ме съсипа.Изпаднахъ въ особено положение.Ние идваме следъ това,-третото милосърдие,въ което виждаме,какъ човѣкъ е пострадалъ.Ние виждаме истински милосърдниятъ човѣкъ който,като е правилъ добрини на хората,се е огрѣшилъ. Това е билъ Христосъ Който дойде на земята,взе всичкитѣ грѣхове на хората.Взе всичкитѣ имъ страдания,и така ликвидира.Най-после Му дойде на ума,че като дойдатъ тѣзи хора при Него,не трѣбва да ги праща въ горитѣ,но да живѣятъ съ Него,дето има ред и порядъкъ.Да не пострадатъ.Едва въ живота на Христа ние виждаме,какво нѣщо е милосърдие.Въ първитѣ вда случаи,при срѣщата на първитѣ двама души,ние винаги ще минемъ презъ изпитания.Ако ни дадатъ богатство,ще ни дадатъ и изпитание.Ако ни дадатъ дрехи,ще дойдатъ и изпитания.

Сега азъ оставамъ другата работа на васъ,вие да я сдъвчите.Защото ако единъ Учитель,следъ като е говорилъ въ класъ върху просто,тройно правило,или върху уравнението на висшата математика,има смисълъ.Но следъ като е предалъ тия правила и даде задачи върху тѣхъ,ученицитѣ сами трѣбва да ги рѣшаватъ. Тѣ ще решаватъ по единъ по другъ,третъ начинъ,докато ги решатъ.По нѣкога се минава день два три,докато решатъ задачата.Има задачи решаването на които отнема дълго време.Сега вие искате лесно да разрешите въпроса.Най-лесното решаване е чрезъ събиране.Едно и едно колко правятъ? Две.Единъ волъ и още единъ волъ колко правятъ? Една вжжка и една вжжка, колко правятъ?Две вжжки. Като съберете две вжжки на едно мѣсто,вие не може да имате сжщия резултатъ,както когато съберете дре жени или две златни монети.Ще приемете последствието на събирането.Донегашнитѣ учители никога не сж казвали на ученицитѣ си,да събиратъ вжжки.Може би азъ съмъ първият който взимамъ вжжкитѣ като предметно учение.

Учителитѣ знаятъ, че е опасна работа да събирашъ въжки. Що се отнася до дец
та, тѣ нищо не трѣбва да знаятъ за въжкитѣ. Защо не събиратъ днесъ въжкитѣ
Тѣ знаятъ, че трѣбва да вадятъ. Значи, майкитѣ първо сж учили децата на изва
дане, а не на събиране. Като туратъ гребена на гравата на детето, тѣ вадятъ.
Детето казва, азъ зная да изваждамъ въжки, но да ги събирамъ, не зная. Питамъ
майката
тогава, какъ можешъ да изваждашъ нѣща, които не си събиралъ. Казвамъ дѣбра
вѣшкитѣ. А детето ги изважда, безъ да разбира нѣщо отъ изваждане. Та сега ви
сте започнали съ кривия процесъ. -Изваждането. Вие знаете, какво е изваждане,
а събиране не знаете. Като се съберетъ двама души на едно мѣсто, казвате, че
това е събиране. Всѣки бърза да излѣзе вънъ. Това е изваждане. Когато женат
се събира съ мжжа си, докато се вѣнчае тя умира за него. Но каже ли, че иска
да види майка си, работата е свършена вече. Каже ли жената, че излиза отъ кж
щата намжжа си, за да види майка си, всичко е свършено. Това е изваждане. А и
важдане става самонъ въжки. Никое друго сжщество не може да се вади. Когат
човѣкъ стана на въшка, тогава го извадиха отъ рая, Адамъ не знаеше, какво нѣ
що е събиране. Когато се направи хубавата райска градина, тамъ ги събраха
но като сгрѣшиха, извадиха ги отъ рая. Адамъ не знаеше, какъ става събиранет
Когато двама праведни хора се събиратъ на едно мѣсто, какво трѣбва да пра-
вятъ? Вие можете ли да съберете двама праведници на едно мѣсто? Двама свети
може ли да съберете на едно мѣсто. Най-мѣчната работа е, да съберете двама
светии на едно мѣсто. Може да съберете двама светии на едно мѣсто, само ако
единиятъ е по-голѣмъ отъ другия. но ако двамата сж еднакво голѣми, не може д
ги съберете на едно мѣсто. Най-мжчната задача е събирането. И следъ това ед
вате до уравненията. Нѣмамъ нищо противъ уравненията, но тѣ сж резултатъ. У
Уравнението не е събиране. Уравнението се отнася за единъ процесъ, въ който
е станало взимане, даване. Така се уравняватъ работитѣ. На какво е резултатъ
уравнението? Като сгрѣши човѣкъ, имате вече едно уравнение. Уравнението ощ
амъ
не е завършено. Вие сте изучавали уравнението, но не ста го още изучили. Пит
вашитѣ уравнения, вашитѣ отношения едни къмъ други уредени ли сж? Учительтъ
е задалъ нѣколко задачи на ученицитѣ, той е възприелъ това задъл ение, да
уравни задълженията си. Да кажемъ, че той не ги уравнилъ, не е направилъ зад
ата си.

Често нѣкои мепитатъ, ще се познаемъ ли на онзи свѣтъ? -Тѣ тук
не се познаватъ, че на онзи свѣтъ ще се познаятъ. Почнете следното нѣщо: ти
не можешъ да познаешъ човѣка, докато не го обичашъ. Такавъ е законътъ за не
ашъ
бето. Ти можешъ за познаешъ човѣка, само ако го обичашъ. Иначе, всѣкога ще им
една илюзия. И после, не може да се говори за онзи свѣтъ, докато не сте го в
видѣли. Ронѣкога азъ ви говоря за небето, за Божествения свѣтъ, но тѣ сж не-
разбираеми. това, което е тамъ, вие не може да си го представите даже. Понѣко
га ние си го представяме, за да бжде до нѣкжде само разбр

Въ външната странапима грамадна разлика между земния и небесния животъ.Сег
може да ми кажете,че тази работатмможе да е малко по-проста.Ти можешъ да
разберешъ живота,само ако си здравъ.Но щомъ се разболѣешъ,при това болѣзнен
състояние живота не може да се разбере.Ако имашъ знание,ти можешъ да имашъ
общение съ хората,можешъ да имашъ общение съ живота,и тогава вие ще бѫдете
полѣзни и на другитѣ.За да имате обичъ,за да обичате нѣкого,вие той трѣбва
да има поне една добродетель въ себе си.Ти можешъ да обичашъ едного,който
е умрѣлъ.Но го обичашъ заради нѣщо хубаво,което има въ него.Ти не можешъ д
обичашъ единъ човѣкъ,който нѣма никаква добродетель.Ти можешъ да уважавашъ
единъ ученъ човѣкъ,който може да ти бѫде полезенъ.Но това е уважение.Или т
можешъ да имашъ почитание къмъ единъ човѣкъ,който има сила,но това е почи-
тание.Питамъ,какво се иска,за да ни почитатъ хората?Ние искаме хората да н
ни почитатъ,но за да ни почитатъ,трѣбва да има нѣщо,което да отговаря.Ти н
не можешъ да бѫдешъ банкеръ,ако нѣмашъ пари.Ти не можешъ да бѫдешъ земле-
делецъ,ако нѣмашъ земя;ти не можешъ да бѫдешъ уменъ човѣкъ,ако нѣмашъ умъ;
ти не можешъ да бѫдешъ добъръ човѣкъ,ако нѣмашъ добродетели.Сега ние трѣбв
да съпоставимъ тия нѣща.И да знаемъ,че у насъ трѣбва да има нѣщо,което да
имъ отговаря,да отговаря на реалностьта.Сега ние се заемаме да изучаваме ре
алностьта.Казвате,това не е за сега,то е за бѫдещето.-За когато и да е,вие
сте влѣзли въ училището,и сте повторили този вашия буквар.Вашитѣ букви аз
ги виждамъ,сж скжсани.Казвате:да имаме пари.-Колко?-10 хиляди лева.-Да има
ме пари. -Колко? -Сто хиляди лева,единъ милионъ,два милиона,10,100Ø милиона
Единъ милиардъ,10,100 милиарда.И при това отношение въпросътъ остава пакъ
не разрешени.Не мислете,че паритѣ ще се влѣятъ въ васъ.И да умрете,тѣ ще
и добродетелитѣ ви,
се оттеглятъ отъ васъ.Като умрете,и умътъ и сърдцето ви,всички ще се оттег
глятъ отъ васъ.Питамъ,какво ще стане отъ васъ тогава?Като ви говоря за
смъртьта,казвате:какъ ще умремъ?-Онова,което не е реално,трѣбва да умре.
Всички сѣнки трѣбва да умратъ нищо повече.Единъ художникъ ще нахвърля сѣнк
върху платното,и всички казватъ:много хубава е тази картина.Казвамъ:худож-
никътъ е направилъ тази картина,за да пострада.Той туря сѣнка подъ очитѣ..
ня
че каква красота има въ тѣзи сѣнки,въ почервянето на очитѣ? Азъ не виждамъ
никаква красота.Очитѣ сж една долина,въ която може да се удавишъ.Тѣ сж ези
езеро,въ което,ако паднешъ и не знаешъ да плаваш,ще се удавишъ.Чернитѣ очи
казвате,сж хубави._Тѣ сж едно дълбоко езеро,въ което ако се влюбишъ,можешъ
да се удавишъ.Колцина отъ васъ сж се давили!

Сега идемъ до другото противоречие.Като мислите,че имате нѣщо мно
го реално,чудите се,какъ е възможно това? Физиономисътъ като изучава човѣ
китѣ очи,той гледа дали очитѣ сж вглъбнати или изпъкнали.Ако очитѣ сж вглъ

бнати,вие ще

вглъбнати,имате едно дълбоко езеро:ако очитѣ сж изпъкнали,вие имате единъ планински върхъ,дето има поледици.Като се подхлъзнешъ отъ изпъкналитѣ очи, чакъ долу отивашъ.Какво ще правишъ тогава?Ще взема съ себе си една гумена лодка,и ще я пусна въ дълбокото езеро. Значи,ако съмъ на чернитѣ очи,на вглъбнатитѣ очи,на дълбокото езеро,ще взема тази лодка,за да не потъвамъ. Ако пъкъ се качванъ по изпъкналитѣ очи,азъ взимамъ шипове на обущата си,за да не се подхлъзна. Сега преведете тѣзи нѣща.Вие искате да разберете духовния животъ на човѣка.Вие искате да познаете очитѣ на човѣка.Но трѣбва да знаете,че задъ очитѣ седи истината;задъ ушитѣ,седи мждростьта;задъ устата, седи любовьта;задъ носа седи човѣшкия умъ;задъ устнитѣ седи човѣшкото сърдце;задъ ржцетѣ седи човѣшката правда;задъ краката седи добродетелта. Като станатъ тия нѣща реални,вие ще дойдете до тѣхъ.Тѣзи нѣща сж символи,посока да намерите реалното.Правдата е реалното;добродетелта е реалното,за която вие нѣмате понятие.Като дойдете до правдата,трѣбва да видишъ,какво нѣщо е правдата;като дойдето до добродетелта,трѣбва да видите,каквохще ви иска. И тя си има свой езикъ.

Сега въ заключение,вие ще кажете:много прости хора сме били.Да, нѣкои сж по-напреднали.Но като дойдете на земята,като започнете отъ обикновенитѣ хора,и дойдете до светиитѣ,до геният,всички сж прости хора.Помнете това.Това е една реалность.Светията ходи много смиренъ.Не мислете,че той е необикновенъ човѣкъ.Гледате,нѣкой богатъ човѣкъ,облѣкълъ се съ кожена дреха,изпъчилъ се,взѣлъ бастонъ въ ржка,и мисли,че цѣлъ свѣтъ е завладѣлъ. А светията,цѣли 20 години се моли,и казва:голѣмъ невѣжа съмъ,голѣмъ простакъ съмъ.А хората отиватъ при него,и той ги лѣкува.Но следъ като ги излѣкува, пакъ не знае,какъ ктава това.И си казва въ себе си:голѣмъ простакъ съмъ. Хората казватъ за него:много добъръ човѣкъ е този.Той съ години седи,моли се,и не смѣе да излѣзе предъ грѣшния свѣтъ.Споредъ мене,добъръ човѣкъ е онзи,който не изкушава никого.Светията запр.следъ като е научилъ сжщността на живота,като излѣзи предъ хората,той не изкушава никого.Като види нѣкоя красива мома,за да не я изкуси,той направи лицето си набръчкано.Като го види такъвъ старъ съ набръчкано лице,тя не хвърля око на него.Тя тръгва напредъ,а той следъ нея.Като го види,тя му казва:дѣдо кждe отивашъ? И той тръва съ нея,разговарятъ се. Тогава тя го завежда въ кжщи си,и казва:мамо,водъ единъ дѣдогоркиятъ,много е страдалъ.Момата не се изкушава отъ него.И майката казва,да,много е страдалъ.Питамъ,вие ходили ли сте подиръ нѣкоя красива мома? И мжжетѣ,ходили ли сте подиръ нѣкоя светица? Кждe е злото тука? И женататърси светия,но какъвъ? Младъ светия.И мжжътъ търси млада светица. Сега азъ ви говоря сериозно.Това не е за подигравка.Искамъ да ви кажа,че реалностьта не седи въ външностьта на нѣщата.

Казвате младъ и старъ. Младъ е онзи, който не е разбралъ реалностьта на нѣща-
та. Тогава вие дохождате до любовьта. Любовьта е реалностьта на нѣщата. Вънъ
отъ Любовьта, нѣщата сж преходни. Ние нѣма какво да съжеляваме. Друго яче жив
нѣтъ не може да се разбере. Тъй както сега разбирате живота, казвате, че живо-
тътъ е добъръ. По необходимость, той сега е добъръ. Вие искате да живѣете на
земята, и казвате: като отидемъ на небето, сжщи ли ще си отидемъ. Не, отъ това
тѣло нищо нѣма да остане. -Ами тогава дали ще се познаемъ? -Нѣма да се поз-
наете. Ами ами какъ така? Вие виждате малкото дете, което се е родило. Гледате
го, гладко, хубавичко. Това хубавичко, младо дете, единъ день ще стане старъ дѣ-
до. Какъ ще го познаешъ? Въ него не е останало ни поменъ отъ онова малкото
дете. Като погледнешъ стария, казвашъ: и това е било нѣкого онова малкото дет-
те? Въ реалностьта обаче, старийтъ и младийтъ могатъ да се събератъ на едно
мѣсто, да живѣятъ на едно мѣсто, и да се обичатъ. И тогава тѣ се познаватъ.
Младийтъ взима формата на дѣдото, дѣдото взима формата на младото дете. И ка-
то се разговарятъ, обичатъ се. Защо? Понеже могатъ да размѣнятъ мѣстата си.
На земята обаче, старийтъ никакъ не може да измѣни своята служба, и детето
никакъ не може да измѣни своята служба. Сега бихъ ви далъ едно сравнение, но
ще ви съблазни. Ако една жена не може да заеме мѣстото на единъ мжжъ, и ако
единъ мжжъ не може да вземе мѣстото на една жена, тѣ сж въ свѣта на илюзиит
Това не е реаленъ свѣтъ. Мжжътъ и жената не представятъ реаленъ свѣтъ. Това
е единъсвѣтъ на вѣченъ споръ, - же ата ли да бжде мжжъ, или мжжътъ да бжде
жена? -нито жената може да бжде мжжъ, нито мжжътъ -жена. Нищо повече. Защо?
Защото и двамата престжпиха Божия Законъ. Азъ не искамъ да бжде нито жена,
нито мжжъ. Защо? Защото и двама а грѣшатъ. Какъвъ трѣбва да бжда? -Човѣкъ!
"И направи Богъ човѣка по подобие и Образъ Свое". А мжжътъ и жената съгрѣ-
шиха. Тъй като на основание на това не искамъ да бжда нито мжжъ, нито жена.
Като жена, ще направя женски грѣхове, а като мжжъ, ще направя мжжки грѣхове.
Тъй щото нито жена нито нито мжжъ ще бжда. Но човѣкъ трѣбва да бжда. Единъ
день и вие трѣбва да се откажете отъ формата на жената и на мжжа, защото, а
ако не се откажете, нѣма да влѣзете въ Царството Божие, Казано е въ Писани-
ето "Плътъ и кръвь нѣма да наслѣдатъ Царството Божие".

Следователно, това е единъ относителенъ свѣтъ, който сега изучава-
ме. И трѣбва да се учимъ. Всичкитѣ пособия, които имаме на разположение, тов
ва сж до време. Предъ васъ седи едно велико бждеще! Нѣма да ви разправямъ з
за него. Каква ще бжде жената и какъвъ ще бжде мжжътъ? Това не е важно. Чов
вѣци трѣбва да бждемъ. Че какъ ще живѣемъ тогава? Чудни сте женитѣ, една же
на следъ като мжжътъ я е билъ по 20 пъти на день, като умре, тя казва: колко
бѣше хубавъ, колко бѣше добъръ. Биеше ме като на тъпанъ, но приятно ми бѣше
като ме тупаше

И следъ това,тя пакъ търси мжжъ. Макаръ и да я бие,тя пакъ го търси,и казв не мога безъ него.Същото се отнася и до мжжа.Макаръ жена да го е мжчила,ка то умре,той пакъ търси жена. Мжжътъ,това е мждростьта,която търсишъ;жената това е любовьта,която търсишъ.Не е въ формата.Жената е форма,задъ която с седи любовьта.Мжжътъ е форма,задъ която седи мждростьта.Азъ не оспорвамъ н нѣщата.Жената и мжжътъ сж сѣнки,като седатъ въ нашето съзнание.Ако не мис- лите така,вие постоянно ще спорите.И ще казвате:този мжжъ не го искамъ,тази жена не я искамъ.Не,ти гледай отъ сѣнката на жената,да минешъ къмъ реалнос та,И отъ сѣнката на мжжа,пакъ да влѣзешъ въ реалностьта.Тъй щото и презъ жената и презъ мжжа,ти трѣбва да отидешъ къмъ реалностьта.-

Сега въ ума ви седи следната мисъль:кажете нѣщо по-разбрано за сегашния животъ. Тия работи сж толкова объркани,че това,което ние имаме и, което сме научили,съвсемъ ще го объркаме.Ако дъщерята доведе въ кжщи си ед единъ старъ дѣдо,майката и бащата нѣма да правятъ и въпросъ за него.Но ако дъщерята доведе единъ младъ момъкъ,тогава бащата и майката ще останатъ на особено мнение.Майката ще пита дъщеря си:той хубаво облѣченъ ли е?Има ли пари?-Е,не съмъ го питала още. -Образование има ли,свършилъ ли е нѣщо.Има ли нѣкаква служба,колко пари,каква заплата взима? -Не съмъ го питала още,н не смѣя,не смѣя да го питамъ.Казвамъ,ако момъкътъ е богатъ,какво отъ това? Ако е ученъ,какво отъ това.Ако има служба,какво отъ това?Кажете ми.Ако момъкътъ заведе момата въ дома си,и него ще питатъ:каква е тя?Има ли пари ци,има ли образование?Сега азъ ще дамъ на женитъ едно правило,съ което да ме помните.За да бжде угодна на мжжа си,жената трѣбва да има две качества: да знае хубаво да готви,а мжжътъ да се хвали отъ нея,да казва:отлично гот жена ми! Второ,да знае хубаво да се облича,че като я види мжжътъ и,да каже вкусъ има жена ми,знае да се облича.Въ обличането е етиката.Ако не се об чашъ хубаво,нѣма етика;ако хубаво се обличашъ,има етика,има хубеви чувства.Човѣкъ,който добре готви,той знае,добре да живѣе. Като видишъ една мома,читай я:знае ли добре да се облича и добре да готви? А мжжътъ трѣбва да има едно каство. Той трѣбма добре да мисли.Жената казва за мжжа си: добре мисли той!Има хубави,гениални мисли. И при тѣзи качества отъ страна на мжжа и жената,докато сж на земята,тѣ могатъ горе-долу добре да живѣятъ. Ако мжжътъ знае гениално да мисли,а жената хубаво да се облича и добре да готви,животътъ имъ ще върви добре. Това е практичната страна на живота.

Приложете това правило женитъ и мжжетѣ,и ще видите резултата.Като дойде нѣкоя жена при мене,питамъ я:знаешъ ли да готвишъ? -Сега се уча.-Много ли да пати гладата ти.Зная единъ случай,въ турско време било това,нѣкжде въ варненско,при нѣкой си Иванъ,идва единъ турски дели бей,на гости.И той ка казва на жена си.

Жена,да сготвишъ добре! Като вкусилъ беятъ отъ него,тя сготвила пиле,казал
Иване,кой готви тукъ? -Жена ми.-Ела самъ, Той взима яденето,и върху глават
на Ивана. Иманъ като се връща въ кжщи,жена му го пита:Иване,какво си се оц
палѣ така? -Отъ твоето готвене. Хубаво трѣбва да готви жената!Да не се оца
пва Иванъ. Това сж сега неговитѣ разбирания. Сега,чрезъ Духа си,Богъ ни по
буждa,да мислимъ.Жената е професорка въ дома,тя ще готви,а мжжътъ като се
върне,той ще стажува,ще работи.Сега има и мжже готвачи,които сж приели туй
изкуство да готватъ отъ женитѣ.Но изобщо специалисти въ готварството сж же
нитѣ.Има и мжже,които хубаво готватъ,но тѣ трѣбва да стажиратъ при женитѣ
си,Да се научатъ какъ да готватъ,и какъ да се обличатъ.Затова сж протили м
мжжетѣ да стажиратъ дълго време при женитѣ си,да се научатъ хубаво да се о
обличатъ.И мжжътъ седи смиренъ при жена си като ученикъ.Той казва:научихъ
се отъ жена си,Да се обличамъ;научихъ се отъ нея и да готвя.Виждате ли как
хубаво се обличамъ сега?Ако се обличашъ хубаво,ще те държатъ въ рая.Ако не
се обличашъ хубаво,ще те изпѣдятъ отъ рая. КУКУРИГУУ!така казва и пѣтелътъ
предъ кокошката,напери се и замине. Та сега използувайте въ живота,това,ко
ето имате,защото останете ли съ старитѣ понятия,вие само ще страдате.-Азъ
не мога да живѣя съ него. -Че никой не те застави да живѣешъ съ него.-Ама
азъ не мога да остана въ кжщата му. Излѣзъ тогава. Човѣкътъ не те е викалъ
на сила. Щомъ не ти е добре,излѣзъ вънъ.Ама подъ наемъ ми дотегна да живѣя
Той трѣбва да направи своя кжща.-Отъ де ще намѣри човѣкътъ пари?- Каква е
тази кжща? Съ малки прозорци,удобства никакви.Стая за гости нѣма,Ваня нѣма
Всичко въ една ктая. -Сега вие очаквате,да имате всичко,и да отидете на не
що,да ви туратъ лаврови вѣнци,и да кажатъ:тия сж гениалнитѣ хора на земя
та.Казвате:кжде ще отидемъ на онзи свѣтъ?Какви ще бждемъ на онзи свѣтъ?
Като отидете на онзи свѣтъ нѣма да се познаете. Като стжпатъ единъ червей,
кжде отива той? Никжде. Като се излюпи,той хвърка,и става пеперуда. Питашъ
кжде ще бждешъ въ онзи свѣтъ? Ти си единъ стжпканъ червей. -Кжде е онзи
свѣтъ? Като се излюпишъ,азъ зная кжде ще отидешъ. Но докато те тъпчатъ кат
то червей,ти никжде нѣма да бждешъ.Сега казвате:толкова години,какъ учите
-Че какво сте учили толкова години? Даже примеритѣ,които съмъ ви давалъ,не
сте ги изтълкували.-Даже онзи примеръ,който съмъ ви далъ за онзи персийски
светия,който ималъ много последователи,та рѣшилъ единъ денъ да изпита любо
та имъ,вие още не сте го разбрали. Той праща единъ день,Да извика своитѣ н
най-добри последователи,и имъ казва:викамъ ви всички,за да ви принеса жер
ва на Бога. Като чули това,всички последователи единъ по единъ се върнали
останали само 4,5,но и тѣ се разколебали. И останали да видатъ,какво ще
стане.Само двама млади мома и момъкъ се решили да приближатъ до вратата на
своя учитель.Седятъ всички отъ въ настръхнали. -Какво ли мисли да ни пра
ви? Ни-после момата се решава и казва на момъка:ще влѣза вжтре.Момъкътъ
казва:и азъ щедойда съ тебе.Щомъ влѣзешъ ти,азъ безъ тебе не мога да живѣ
Нека и мене заколятъ.Да се видимъ и двамата въ другия свѣтъ.Тогава учите
лътъ взима единъ овенъ,поваля го на земята,отрѣзва му грѣцмуля,и кръвьта
потича навънъ.Като видѣли това последователитѣ муТвсички хукнали назадъ.
Вжтре останали само младитѣ мома и момъкъ,да се пожертватъ. Тогава той
вдигналъ ржетѣ си и ги благословилъ,като имъ казалъ:вие може да живѣете до
бре. Казвамъ,ако вие може да постжпите като тѣзи млади мома и момъкъ,да се
пожертвувате,ще имате Божието благословение.Ще влѣзете въ Царството Божие
Седите ли отъ вънка,и гледате кой моментъ да офейкате,вие не може да влѣз
зете въ Царството Божие. Изпитанията въ свѣта не сж нѣщо реално, Ти минав
ашъ презъ голѣми изпитания,но знай,че въ тебе страда нѣщо друго,което мо
же да стане жертва. Така ти ще се опиташъ. Помнете:страданията,които имат
те,не сж реални. Йовъ имаше голѣми страдания,но и тѣ не бѣха реални. Йовъ
не умре,страдаше нѣщо у него. Увиваше се,огъваше се,но той не умре. Той
изгуби имота,богатството,овцитѣ,говедата,камилитѣ си,но всичко това се въ
върна;той изгуби синове,дъщери,но му се родиха още по-хубави.Но когато Хр
Христосъ пострада,де отидоха Неговитѣ говеда?Върнаха ли се? Върнаха се.
Днесъ Христосъ има повече отъ 500 милиона последователи,Негови овце.Дъще-
ритѣ Му още не сѣ оформени,но овцетѣ Му сж 500 милиона. А онѣзи души,коит
ще завършатъ своето развитие,тѣ ще бждатъ Божиитѣ души,и тѣ трѣбва да дой
датъ съ името си,което сж имали. 7-тѣ дъщери,това е числото на съвършен
ството. Това,което Христосъ пострада,бѣше много по-тежко отколкото това
на Йова.Йовъ имаше приятели,съ които разговаряше,А когато туриха Христа
на кръста,Той остана самъ.И казваха Му:слѣзъ отъ кръста,нали си Синъ Божи
Той се молѣше,но ни гласъ ни услишание! На Йова Господъ проговори,а на
Христа никой не проговори. И следъ като се моли,следъ като вика къмъ Бога
най-после Христосъ каза: не разбирамъ тази работа!Предавамъ Духа си въ
Твоитѣ ржце и да става каквото Ти искашъ! Но като възкръсна Христосъ,тога
ва Той разбра,каква е била Волята Божия! Та казвамъ,всички вие ще преми-
нете презъ страданията на Йова.Всѣки отъ васъ трѣбва да преминe презъ
тѣзи страдния,да мине презъ това посвещение.

Като дойдете до посвещението на Христа,то спада вече къмъ друга категория. Сега азъ говоря за онѣзи отъ васъ,които искате да изучавате Пътьтъ на ученика.Другото азъ смитамъ безполезно. И другитѣ работи сж добри,во въ пътя на ученика ви предстоятъ много сериозни задачи. Сега вие мислите,да уредите работитѣ си на земята. Работитѣ ви нѣма да се уредатъ.Всички ще закжсате. Вънъ отъ това,което съмъ ви казалъ,всички ще закжсате. Но въ пътя на ученика,ще благодарите за всичко онова,което ви се дава. Дрѣжте се за Бога. Сега сж времена на изпитания. Нѣма отлагание. Нѣкой казва;дошла ми е една идея на ума като брѣмбъръ. Оставете вашитѣ брѣмбари. Като дойде зимата,всичкитѣ кошери започватъ да брѣмчатъ,всички се събиратъ на обща работа. Вижте какви изпитания идватъ днесъ. Ето има статистика сега въ Испания,въ 5,6 мѣесец сжизбити повече отъ единъ милионъ хора. Въ миналото,въ най-голѣмитѣ войни въ нѣколко войни едва сж избивали 500 хиляди. Ако днесъ стане такава война въ Европа,знаете ли колко милиона хора ще бждатъ убити? Сега вие въ Испания става главоломно избиване,нѣма да остане здравъ човѣкъ,нѣма да остане една попска глава,нѣма да остане една глава на единъ богатъ. Страшно нѣщо е злото,което е вложено въ човѣка. Човѣка е една пълна бомба,и ако не знаешъ какъ да го пипашъ,на кжде да го бутнешъ,тъй ще се пръсне,че отъ тебе нищо нѣма да остане.Но и отъ него нищо нѣма да остане. Като се приближава човѣкъ да човѣкъ,вие трѣбва да бждете много внимателни,да знаете,какъ да се пипат.

Сега нѣма какво да ви е страхъ. Сега да ви насърдча.Кое е по-хубаво: да бждете съ нѣкоя конска каруца,безъ яове,че да ви друса и да вървите съ нея 200 клм.пжть,или да се качите на единъ хубавъ айроплапъ? Ако си съ конската кола,като слѣзешъ отъ нея,навсѣкжде ще усѣщашъ болка,Ако си на айроплана,и съ километри да пжтувашъ,нѣма да се уморишъ.Стига вече това трѣскане. Когото срѣщна днесъ,все се оплаква,че отъ това разтрѣсване. Казвамъ: азъ имамъ нови айроплани,качити се на тѣхъ. Че това е Новото Учение! Ще платишъ единъ билетъ и ще се качишъ на айроплана. Въ часъ,часъ и половина, ще бждете на своето мѣстоназначиние. И тогава нѣма да бждете така разпокжсани.

Тапвпрѣгнете ума си на работа! Сърдцето ви да знае добре да готви. Сърдцето ви да знае добре да се облича. Умътъ ви да знае добре да мисли. Това ви пожелавамъ за цѣлата година.

На сестритѣ пожелавамъ добре да готвятъ и добре да се обличатъ. А на братята пожелавамъ добре да мислятъ! И тогава ще ви кача на айроплани тѣ и ще отидемъ на една хубава екскурзия,на зеленатa трѣва,при бистритѣ извори,ще ядемъ и ще пиемъ. Ще кажемъ тогава:животътъ има смисълъ!

И тъй,да сме добре наготвили,а бждемъ добре облѣчени,и да мислимъ добре! Всичко е предвидѣно. Нѣма да има никакви противоречия.

Сега на ученицитѣ пожелавамъ,да РАБОТЯТЪ ! Начертавамъ ви пжтя презъ годината. Много работи има да се кажатъ,но ако се говори повече,ще бжде малко пресилено. Ако говоря много,ще мязамъ на едного,който туря млѣкото въ тенджурада да го вари.Това е единъ анегдотъ. Като почнало млѣкото да се дига въ тенджурата,и започнало да я пѣлни,той се качилъ на кумина на кжщата за да може цѣлата кжща да се напълни съ млѣко,което той да продаде. Като се върналъ въ кжщи,видѣлъ,че нищо не останало отъ млѣкото. Казвамъ,не очаквайте отъ едно кило млѣко,да се напълни цѣлата кжща. Като се подигне млѣкото малко,стига ви.Не ви трѣбва цѣла кжща млѣко. Да нѣма никаква лакомия у васъ,но да има у васъ единъ стремежъ къмъ Любовьта! Хубостьта на живота седи въ правилното разбиране на живота. Хубастьта на живота седи въ доброто готвене;хубастьта на живота седи въ доброто обличани;хубастьта на живота седи въ доброто мислене! Това сж пжтищата,по които ученицитѣ трѣбва да вървятъ,за да влѣзатъ въ благоприятнитѣ условия на живота,за да влѣзатъ въ Новия Животъ.

Отче нашъ.

Въ Божията Любовь е благото на човѣка.

Сега на упражнения.

7-20 ч.с.

на поляната направихме гимнастическитѣ упражнения.